

Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Nașterii Domnului

E sărbătoare de naștere, poporul Meu, iar Eu, Domnul, vin la tine cuvânt și Mă așez pe brațul tău ca să-Mi mângâi cu tine suspinul Meu cel nemângâiat. Nu-Mi mai întăresc porțile, ci Mi le supun numai, ca să pot să-ți dau ție prin porți cuvântul Meu cel însusinat și Duhul Meu Cel nemângâiat, cu Care stau în porți între Mine și tine, între Mine și om. Acum două mii de ani i-am mângâiat pe păstori și pe magi, i-am mângâiat prin îngeri și prin duhul descoperirii tainelor Mele și le-am vestit lor nașterea Mea pe pământ Om și Dumnezeu, dar Eu nu M-am mângâiat. Eu, și cu mama Mea Fecioara n-am stat pe pământ decât numai într-un suspin, numai într-o durere, numai în strâmtorare între oameni apoi. Iată, nici azi nu sunt altfel. Numai într-un suspin cobor la tine, poporul Meu, căci Mi-am făcut iesle cerească și casă de coborâre în cei prin care Eu Îmi cobor cuvântul scris în grădinița pe care Eu, Domnul, am numit-o grădinița cuvântului lui Dumnezeu în mijlocul neamului român, și în care Îmi găsesc pe cei ce Mă așează în carte când Eu Mă nasc cuvânt în grădină, când Eu vin de la Tatăl cuvânt pe pământ după două mii de ani de când am venit trup născut din trupul cel fecioresc al mamei Mele Fecioara, după ce Eu eram mai înainte de vecii Unul-născut din Tatăl, născut, iar nu făcut, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat.

Plin de putere M-am pogorât acum două mii de ani între oameni întrupat de la Duhul Sfânt și din mama Mea Fecioara și M-am făcut om. Plin de putere Mi-am pus viața apoi pentru om, și nu neputincios. Eu, Domn al puterilor, M-am lăsat în mâna celor neputincioși cu viața și cu credința, ca prin moartea Mea, pregătită de ei, și apoi prin învierea Mea, pregătită de Tatăl Savaot, Tatăl Meu, să-i dau omului naștere din nou, să-i dau învierea din moartea pe care cu fiecare zi el și-o zidește în trupul său, dar omul pentru el însuși nu dă nimic pentru viața lui așa cum Eu Mi-am pus pentru el viața ca iarăși să o iau și să i-o dau în dar omului și ca să aibă și omul viață, și n-am spus cuvânt neîmplinit când am spus acum două mii de ani că omul care nu mănâncă trupul și sângele Meu nu are viață în el, ci are moarte și cu ea Mă sacrifică pe Mine ca să se aleagă tot pe sine când e vorba de viața lui cea de la Mine, căci omul este fără minte din cer și are mintea lui și este neputincios cu mintea lui.

O, iată, plin de putere cobor și acum, după două mii de ani, cobor iarăși de la Tatăl, cobor ca să înnoiesc lumea, ca să împlinesc Scripturile nașterii din nou a lumii, și iată, așez pe pământ judecata prin cuvânt ca să-i insuflu omului pocăința, spre iertarea păcatelor lui și spre învierea lui din moartea cea de la păcat, așa cum Eu am înviat din moartea cea pusă peste Mine de omul păcătos, căci omul păcătos nu poate să facă nimic în afară de moarte, iar viața nu vine de la om, ci vine de la Dumnezeu.

Plin de putere dumnezeiască Mă fac cuvânt pe masa ta de sărbătoare cu cerul, poporul Meu de azi. Te-am agonisit prin dureri, poporul Meu. Mi-am coborât pe pământ Evanghelia cea proaspătă, cea de azi, și te-am chemat sub vița Mea, popor crescut de mâini iubitoare de cer, de inimi iubitoare de mântuirea ta, și tu ești cel mai mic, cel mai din urmă popor al Meu. Te-aș crește și cu mai desăvârșită iubire, dar Eu greu de tot mai pot astăzi pe pământ, greu de tot mai pot să-Mi rostesc plinul Meu cuvânt așa cum este el pe inima Mea născut pentru zidirea ta. O, greu mai cobor la tine, tată, ca să te păstoresc și ca să te păstrez al Meu, căci strâmtorarea cea pentru coborârea Mea e mare, e tot mai mare, poporul Meu micuț. O, tu ești încă micuț și Eu nu pot să te cresc cu cele de la Mine atât cât am Eu să-ți dau, și iată, tot într-un suspin Mă port în jurul tău cu îngerii Mei cei nevăzuți ca să te ocrotesc, tată, și ca să te hrănesc cumva și ca să te

am popor al Meu. E vremea de strâmtorare pentru Mine spre tine, căci dinăuntru și din afara ta bate vântul peste Mine și-Mi stă împotriva pentru viața ta, căci lipsa de statornicie a celor ce-Mi împung azi fața după voia lor cea fără Dumnezeu, după necredința lor, Îmi stă în cale ca să nu te pot păstori așa cum am Eu hrana Mea cea pentru tine, stropită cu lacrimile Mele, pe care le vărs pentru tine în cupele din mâna îngerilor Mei, care-Mi strâng durerea, și din care Eu apoi rup câte puțin ca să-ți arăt ție cât Mă doare, tată. Iată, nu numai pe pământ M-am jertfit plin de durere când M-am jertfit cu trupul pentru viața omului. Azi Mă jertfesc cu duhul în cer și pe pământ pentru viața ta, poporul Meu cel mic de la sânul Meu. O, te-aș strânge și mai mult la sân ca să te hrănesc și ca să te desăvârșesc pentru Mine, dar cuvântul Meu nu mai poate veni până la tine așa cum este el în Mine, ci vine mic, vine puțin, vine atent în grăirea lui, căci am necredincioși și neîmplinitori în calea Mea, și aceștia nu Mă lasă să pot plin de putere așa cum Eu sunt, și aceștia Îmi fac porție cât să grăiesc și cât să împlinesc și-Mi clatină venirea și cărarea, și iată, Eu plâng cu cei ce plâng, plâng în strâmtorare în mijlocul tău și în afara ta, popor născut din cuvântul Meu de azi. Plâng în porți, și porțile plâng în Mine, fiule. Plâng în cei cu care Îmi sprijin cuvântul coborârii Mele la tine, plâng cu jale de naștere și n-am unde să Mă nasc desăvârșit. Nu găsesc casă de adăpost, nu găsesc cu cine să-Mi mângâi pe cei ce-Mi poartă calea de la Tatăl la om, dar găsesc împotriviți și trădători, găsesc loviri și necredință, găsesc iude și pilați, care se spală pe mâini de sângele Meu, dar care Mă dau judecării înaintea necredincioșilor, și găsesc dor de răzbunare în om, tată. O, prin așa durere te hrănesc Eu pe tine ca să te nasc mereu și ca să-Mi fii mereu nou-născutul Meu, popor mititel. O, prin așa strâmtorare Eu, Fiul lui Dumnezeu, Cel plin de putere, Domn al puterilor în cer și pe pământ, Mă plec și Mă aplec înaintea omului neprimitor de Dumnezeu, ca să pot să te păstoresc fără să sar peste porți, iar porțile Îmi sunt mereu lovite, mereu amenințate de faptele celor necredincioși și de gura lor, căci Eu mereu ți-am spus că toate se sparg în porți ca să Mi le șubrezească și ca să culce la pământ gardul sădirii Mele, dar Eu sunt Cel ce te păzesc, Eu sunt Cel ce te păstoresc, numai să fii tu credincios venirii Mele la tine și ascultării pe care ți-o cer pentru paza ta, poporul Meu.

O, copii din porți, Mă nasc cuvânt de jale în zi de sărbătoare de naștere, fiilor copii. O, dacă n-am cum să vă mai sprijin, cum să vă mai mângâi în strâmtorarea în care mereu, mereu vă găsesc, vă mângâi tainic, tată, vă mângâi cu puterile cerești, vă mângâi cu sfinții și cu îngerii, vă mângâi cu duhul răbdării sfinte, pe care mereu, mereu vi-l dau, căci biruința Mea și calea ei Mi s-au făcut grele. Îmi tot șubrezește omul cărarea Mea spre oameni, dar prin voi Eu petrec cu toată venirea Mea, cu toată durerea ei, pe care nu Mi-o poate duce poporul, tată. O, duceți-Mi-o voi, chiar dacă veți plânge fără de mângâiere până la ziua când Eu îi voi trezi cu spaimă pe toți cei ce se împotrivesc acum Mie și vouă ca să nu pot Eu cu toată taina lucrării Mele peste pământ acum. Acest cuvânt, cu care Eu trec din cele cerești în cele pământești sprijinindu-Mă pe voi, nu este un cântec dulce sau unul de jale, ci este venirea Mea cu judecata prin cuvânt. Amin. Vin să judec viii și morții prin cuvânt, căci le-am spus tuturor acum două mii de ani: *«Nu Eu, ci cuvântul Meu va sta la judecată cu voi»*. Amin.

O, copii strâmtorați, dar biruitori prin măreția Mea de peste voi! Eu n-am venit să judec lumea, și dacă o judec prin cuvânt pentru faptele ei cele fără Dumnezeu între pământ și cer, voiesc apoi s-o îndemn la pocăință și la înviere, tată. Ferice celor ce vă primesc pe voi cu tot cuvântul Meu spre om! Ferice celor ce vă ascultă pe voi cu iubire și cu slavă, tată, căci slava aceasta este împlinirea cea prin ascultare de cuvântul Meu, cu care azi trec spre om sprijinindu-Mă pe voi. Mă îngrijesc tot mai mult să vă grăiesc puțin vouă, ca să nu ațâț răutatea cea spre voi, lucrul zavistiei, cel născut acum două mii de ani lângă ieslea în care Eu am venit pe pământ Prunc născut din Fecioară. Eu însă, iată, tot timpul vă grăiesc, dar tainic, ca să nu fiu auzit, și vă întăresc și vă dau să-Mi lucrați. Lucrați-Mi, tată! Chiar de sunteți strâmtorați, lucrați-Mi, măi tată! Ascultați-Mă, că-Mi sunteți fii, și am făcut din voi copii și-Mi sunteți fii-copii prin ascultare. Să nu uite poporul Meu cel mic că voi sunteți în mijlocul lui cuvântul Meu, Cuvântul

lui Dumnezeu. Să nu-i fie greu să creadă taina aceasta, să nu-i fie greu poporului Meu, ci să-Mi fie credincios poporul Meu de azi. Să nu uite poporul Meu să asculte de voi ca și de Mine, să ia de la voi ca și de la Mine, căci voi nu ale voastre, ci ale Mele aveți pentru el, fiindcă Eu sunt Cel din voi, iar cine nu ia așa acest cuvânt al Meu, acela-Mi strâmtorează calea și vă face pe voi să lucrați cât omul, tată. Eu însă vă îndemn pe voi să aveți grijă de cei ce Mă iubesc îmbărbătându-vă pe voi pentru Mine, căci cei ce iubesc așa, pe Mine Mă iubesc și nu pe voi. Răbdați cu iubire toate strâmtorările de peste voi și căutați mângâierea în dureri de la cei ce plâng cu voi, de la cei ce nu se tem de dureri. Eu sunt Cel tainic. Tot așa să fiți și voi în mijlocul poporului Meu. Așa vom lucra până ce câmpurile se vor ara pentru țarină nouă, pentru sămânță nouă, pentru sădirea cea nouă, tată, și pe care v-o descopăr prin duhul proorociei, căci mărturia Mea duhul proorociei este, precum este scris. O, nu vă împiedicați în om. Eu sunt Cel ce v-am așezat pe voi să lucrați ca Mine și nu ca omul, de la Mine și nu de la om, tată. O, dacă Eu aș putea fără strâmtorare prin voi ceea ce am de lucrat acum, s-ar vedea puterea biruinței Mele peste întunericul de pe pământ, care-i ține în moarte pe oameni, dar vom putea așa, curând, curând vom putea, tată, căci Eu am venit ca să fiu Biruitorul, și apoi Dumnezeu văzut, și vor curge râuri de lacrimi din ochii celor ce n-au putut să vadă cu ei tainele cele ascunse în cuvântul Meu de peste voi și în voi, copii însuspinați și tot mai strâmtorați în porți. Pace vouă! Mi-e tare greu fără pace în voi. În voi e numai durere, tată. Pace vouă în dureri! Răbdați îmbărbătându-vă în răbdare, chiar dacă acum ar fi fost să lucrați mult și după voia Mea împotriva voii omului. O, mai răbdați încă! Odată cu vremea răbdării e și vremea biruinței cea tainică prin răbdare, și rodul ei vine, fiilor copii, vine, tată. Amin.

O, popor al nașterii de sus, învață-te să ascuți de Dumnezeu. Nașterea Mea în tine se lucrează prin ascultare, căci mama Mea a ascultat cu credință până ce M-a născut, și apoi până ce iarăși M-a dat Tatălui prin răbdarea ei cea de sub suspin.

O, mamă Fecioară, mama Mea Fecioară, după ce vom așeza ziua sărbătorii nașterii Mele vom grăi cu poporul cel mic al Nostru, mamă, căci poporul trebuie crescut și povățuit pentru creștere și pentru ascultare a tot ce Noi îl povățuim, mamă. Venim cu ziua de naștere a lui Dumnezeu-Cuvântul, venim pe pământ cu această sărbătoare, mamă. Ne sunt obosiți de jale copiii care Ne fac venirea în carte. Ei așteaptă ca și Noi izbăvirea Mea de sub omul care Mă ține sub obroc, sub nelucrare, mamă. Am vreme dulce în brațe ca s-o așez pe pământ și ca să așez pace peste cel mai mic popor al Nostru, mamă.

O, popor hrănit cu lapte din cer, învață-te să plângi ca Dumnezeu, și Eu voi avea de la tine mângâiere, tată. Învață-te să fii duios, căci greu îndur de la omul cel vârtos, fiule. O, învață-te să fii copil, ca să-ți pot da creștere, tată. Pace ție! Învață-te să te naști din dureri, nu din bucurii, tată. Nașterea e cea cu dureri. Te doresc după chipul și asemănarea Mea, poporul Meu. Stai sub mâna celor ce Eu, Domnul, le-am dat pentru tine facere, facerea cea nouă. Dă-le putere să te poată lucra, căci Eu le-am dat. Ajută-Mă ajutând puterea lor cea pentru tine, ca apoi să crești frumos din cuvântul lor de peste tine, căci ei sunt în mijlocul tău cuvântul Meu și nu al lor atâta vreme cât pot ei să Mă dea ție când Eu Mă dau lor ca să Mă dea. O, nu-i lăsa să plângă singuri. Învață-te să plângi, poporul Meu, să plângi și tu, tată, căci din lacrimile și din suspinul celor ce știu să plângă ca Dumnezeu se va ivi lumea cea nouă, veacul ce va să fie, și care trebuie să fie descoperit, chemat să vină, poporul Meu. Amin.

Trecem dintr-o zi într-alta și Ne așezăm cuvânt de naștere pe pământ. Îngerii cântă cu lacrimi îngerești pentru nașterea cuvântului Meu și slujesc coborârii Mele cântând înlăcrimați. Eu pot prin cei ce plâng slujindu-Mi coborârea Mea. Prin cei ce sunt ei, și nu Eu, nu pot să lucrez pe cele de azi coborâte de Mine pentru nașterea din nou a lumii. Nașterea aceasta este Scriptura cea învăluită în taină și pe care tainic o vom lucra, copii însuspinați în porți, și prindeți puteri sfinte, tată, ca să pășim de pe o zi pe alta cu sărbătoare și cu cuvânt de naștere, căci Eu, Domnul,

Cel născut în Betleem acum două mii de ani, Mă nasc cuvânt în staul ales de Mine pe vatra neamului român. Amin.

În șoaptă, în taină te strig, neam român, naște-te cu nașterea cea nouă, din cuvântul Meu purcesă în zilele acestea! Nu-ți astupa auzul, tată! Ridică ochii la Mine ca să vezi cu ei pe cele tainice ale Mele din mijlocul tău, țara Mea de venire de la Tatăl iarăși pe pământ! Frumoasă este nașterea din cer a toate câte vor fi pe pământ prin înnoirea lor! Învață-te să crezi în Domnul, Care vine la tine cuvânt de naștere de sus, căci Scriptura Mea cea de acum două mii de ani nu te-a născut de sus, n-ai vrut să auzi glasul ei de naștere ca să fii născută, ca să fii frumoasă ca Mine, țara Mea, căci cel ce se naște din Mine este frumos ca Mine, tată. Iată, am carte deschisă în mijlocul tău. Ea este glasul Meu, cuvântul Meu cel de naștere din nou a lumii, împlinirea Scripturii înnoirii lumii. Șoapta Mea te cheamă la izvor. Deschide-Mi, neam român, deschide și vino la chemarea Mea, căci stau cu masa nunții Mele pe vatra ta și te aștept să vii și te aștept să fii și te aștept, țara Mea de azi. Te colind cu acest cânt de naștere a ta. Deschide și ieși în poartă ca să-Mi primești colindul Meu cel pentru nașterea ta din cuvântul Meu cel de azi peste tine, Cuvântul lui Dumnezeu, Care te cheamă să fii tu cerul cel nou și pământul cel nou, după ce toate vor trece cu trosnet, ca să pot Eu, Domnul, cu slava cea viitoare, cu ziua cea fără de sfârșit a nașterii din nou a toate, când toate vor învia și vor fi, o, țara Mea la care Eu, Domnul, vin acum după două mii de ani de la nașterea Mea în Betleemul Iudeii Prunc născut din Fecioară și neprimat de oameni pe pământ. Amin, amin, amin.

25-12-2007/07-01-2008